

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra antropologie

PROTOKOL O HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE posudek oponenta

Práci předložil(a) student(ka): **Dominika Bláhová**

Název práce:

Simulace úspěšnosti metody odhadu pohlaví podle dělicího bodu

Oponoval (u externích oponentů uveďte též adresu a funkci ve firmě):

Jaroslav Brůžek, katedra antropologie, ZČU Plzeň

1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn):

Autorka si vytýčila za cíl simulovat úspěšnost metody odhadu pohlaví dle dělicího bodu, kterou navrhl John Albanese se spolupracovníky v roce 2005 a ověřit tak vhodnost užití metody v praxi. **Cíl práce byl naplněn** a simulace byly provedeny v rozsahu daném navrženým protokolem,

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Autorka DP zvládla simulace datových souborů jako náhražku reálného referenčního souboru a provedla tři experimenty na základě kritérií odrážejících různé míry pohlavního dimorfismu, na základě změn poměru obou pohlaví a na základě fluktuace velikosti souboru. V teoretické rovině vycházela s publikace, jejíž metodu ověřovala. Výsledky jsou prezentovány tabulárně a graficky. Dominance statistického přístupu a náročnost na jeho přípravu zřejmě posunula do pozadí teoretické aspekty pohlavního dimorfismu rozměrů skeletu a jejich využití v praxi v odhadu pohlaví, což se projevilo v absenci řady publikací, které by osvětlily problematiku a ozřejmily diskuzi. Diskuze je proto velmi slabá. Pokud autor „diskutuje“, vysvětluje či komentuje své výsledky, musí volit argumenty, které jsou uvedeny (prověřeny) jinými autory – tedy citovat. Konfrontace s jinými autory je však velmi sporadická. Nikde není zmínka o „demarkačních bodech“ (demarking points- např. Asala, 2001, Franklin et al., 2012) jako alternativy dělicího bodu při klasifikaci pomocí jedn= proměnné, ani z teoretického ani z praktického hlediska. Závěry musí čtenář „hledat“ v záplavě redundantních informací, které patří spíše do diskuze. Celkově proto DP vyznívá trochu rozpačitě.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Nejslabší stránkou DP je jazykový projev. Špatná struktura vět, chybné slovesné vazby, častý únik do hovorového jazyka a občas i chyba v psaní jména citovaného autora, to jsou jen některé formální nedostatky rukopisu. Přičteme-li absenci některých citovaných prací (např. Murail et al. na str.2) v seznamu literatury, nemůžeme mít dojem, že DP je sepsána s pečlivostí. Vrcholem všeho je velmi časté opakování faktů či myšlenek, které čtenáře ruší a v důsledku působí až agresivně. Jedním z příkladů za všechny je opakování referenčních hodnot pro vybrané rozměry humeru z publikace Černého (1971) nejméně na třech místech. Zastavíme-li se u správnosti citací a odkazů na literaturu, nemám pocit, že by autorka chybovala ve vrocení referencí, ale převzaté informace z pramenů jsou často prezentovány s myšlenkovým posunem, který neodpovídá zdroji a svědčí o špatném pochopení textu (např. poslední paragraf na str.2, poslední paragraf na str. 14) či neznalosti cizího jazyka, ba dokonce o špatné teoretické průpravě (např. poslední paragraf na str.10, druhý paragraf na str.12 z českých zdrojů). Grafy a tabulky jsou v mezích normy, pouze u obr 1 mám pocit, že je lehce modifikovanou kopií z publikace Albanese a spolupracovníků, avšak bez označení původu.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z diplomové práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Zajímavé a aktuální téma, správně postavený experiment a jeho provedení jsou částečně denaturovány doprovodným textem, který v mnoha případech místo vysvětlení zavádí až mlží.

Publikaci Albanese a spolupracovníků od roku 2005 využilo a cituje asi 22 autorů resp. publikací. Předložená DP však necituje žádnou – „no comment“.

V DP jsem postrádal detailní analýzu dříve publikovaných publikací, takže se celá DP transformovala v technickou zprávu o mezích a limitech testované metody. Z hlediska uživatele a koncepce metody, považuji jak publikaci Albanese et al. (2005), tak DP (Bláhová, 2013) za zavádějící. V návrhu metody, jejím testu, vždy známe pohlaví jedinců a priori. Jak je tomu v zóně překrývání hodnot obou pohlaví v archeologickém souboru? To je otázka na autorku pro obhajobu (viz níže), protože simulace takovou odpověď nepřináší.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

- (1) Jaký je rozdíl mezi přesností a spolehlivostí metody?
- (2) S jakou pravděpodobností odhadnu pohlaví kostry, použiji –li dělicí hodnotu.
- (3) Kolik procent jedinců v simulovaných souborech bylo v oblasti hodnot společných oběma pohlavím a jak v této zóně v archeologickém souboru rozhodnu, kdo je správně určený muž či špatně určená žena a naopak ?

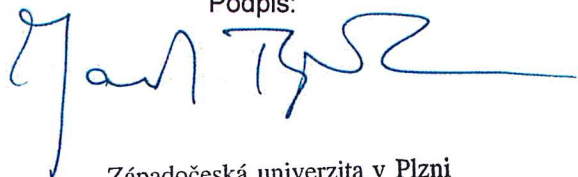
6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nedoporučuji k obhajobě):

Navrhuji známku velmi dobře (p= 0,4) až dobře (p = 0,6) v kontextu variability jiných DP,

Datum:

13/5/2013

Podpis:

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta filozofická
katedra antropologie

